

[Jytte Andersen]

svare på på den måde, at der i hvert fald er meget, der tyder på, at Venstreborgmestre og Venstrekommuner tager bilstandslovens § 69 meget afslappet. Det er faktisk i de kommuner, hvor der er lavest daginstitutionsdækning, til trods for at der i bilstandsloven står, at kommunerne skal leve op til behovet. Og dér er der et helt klart billede af landkortet: Det er Venstrekommuner, som blæser højt og flot på § 69.

Dermed være ikke sagt, at der ikke er ventelister i socialdemokratiske kommuner, men dér har man som perspektiv at leve op til § 69.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Nu sagde fru Jytte Andersen det meste af det, jeg ville have sagt, så nu må jeg finde på noget andet.

Så vil jeg gøre fru Kirsten Lee opmærksom på, at det, hun sagde om, at kommuner naturligvis kun godkender ordninger, der er rimelige og ordentlige, er lodret forkert, fordi vi altså har eksempler på, at kommuner har godkendt ordninger, der har været helt kaotiske.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

For det første er det heldigvis ikke kun hr. Agerschou, der skal definere, hvad »ordentlig« er.

Men til fru Jytte Andersen vil jeg sige, at der jo også er tale om forskellige behov i forskellige kommuner. Der er faktisk kommuner, hvor der ikke er så mange, som ønsker børneinstitutioner. Der er forskellige mønstre på det område, og der findes faktisk også forældre, der ønsker at passe deres børn selv.

Bodil Melgaard Haakonsen (CD):

Da CD's ordfører i denne sag, fru Bente Juncker, ikke kunne være til stede, skal jeg her tilkendegive CD's positive holdning til lovforslaget.

Dog er der et lille men. Vi vil meget gerne have præciseret, at man har en garanti for, hvis man sender sine børn ud i en privat pasningsordning og der er offentlige penge med, at de fysiske rammer er i orden, og at det er et ordentligt personale, der passer børnene. Vi holder meget af, at der skal være en øget fleksibilitet, men selv om vi godt kan lide det, skal vi altså

også have en garanti for, at mange af de ting, som fru Jytte Andersen har præciseret i sit indlæg, fungerer. Det håber vi vi kan få under udvalgsarbejdet.

Så vil vi være meget positive over for forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

I årevis har vi debatteret, hvad der nu er bedst for vore børn – om de skal være hjemme, om de skal være på institutioner, hvor mange institutioner der skal være osv., osv.

Og man når faktisk ikke ret langt i det, for så kan man læse i aviserne, at nogle partier mener, at der skal være institutioner til alle børn, og så koster det så og så mange milliarder. Vi er nogle, der mener, at forældrene også skal have lov til at passe deres børn, og det koster så og så mange milliarder.

Man siger også, at forældre i hvert fald ikke skal have penge for at passe deres egne børn, for det er jo af det onde. Men på den anden side skal det altså være sådan, at pengene gerne må gives til institutionerne.

Man bliver altså faktisk belønnet for at være så venlig at gå ud og arbejde, og gør man det, har man krav på at få sit barn passet.

Jeg synes ikke, vi har en retfærdig ordning, og det har jeg aldrig ment. For havde vi en retfærdig ordning på børneområdet, skulle den netop være fuldstændig uafhængig af, hvad man ønskede. Der skulle være de institutioner, som folk ville have, og det skulle være sådan, at de forældre, der ikke ville have dem, kunne få lov at passe børnene selv og kunne få lov til at oprette de institutioner, de gerne ville have.

Vi taler om ventelister. Det vil altså sige, at de forældre, der er så heldige i dag at få en institutionsplads, får tilskud. De mange, der ikke kan få plads og vælger selv at passe deres børn, får ingenting. Ingen har hidtil kunnet overbevise mig om retfærdigheden i dette. Og det tror jeg heller ikke kan lade sig gøre, for det er og bliver uretfærdigt.

Så kommer der et forslag her, som åbner nogle muligheder, og så bliver det heklet ned fra visse sider, for de stakkels børn kan jo ikke få det godt nok, og det kan kun gå godt, hvis det er i socialdemokratiske kommuner; hvis det er i alle mulige andre, vil det slet ikke gå godt. Forældrene har ikke forstand på, hvad der er bedst for deres børn, og må ikke bestemme, hvordan